



Αδελφός τις απελθών εις ιατρόν, ηρώτησεν αυτόν, αν ευρίσκεται τάχα κανένα βότανον, με το οποίον να ημπορούσε τινάς να ιατρεύσει τας αμαρτίας του.

Ο δε ιατρός αποκριθείς προς αυτόν, είπε, ναι αδελφέ, γίνωσκε πως ευρίσκεται ένα πολλά θαυμαστό, και άκουσον.

Ύπαγε, λάβε την ρίζαν της πνευματικής πτωχείας και της ταπεινώσεως τα άνθη.

Και τα φύλλα της υπομονής και τους κλάδους της προσευχής.

Και ένωσον ομού, και τρίψον αυτό εις το ιγδίον της υπακοής.

Και θες αυτά εις το κόσκινον των αγαθών λογισμών.

Έπειτα βάλε αυτά εις το τζουκάλι της συνειδήσεως και μούσκεψέ τα με το νερόν από τους σταλαγμούς των δακρύων και τότε άναψον υποκάτωθεν τη φλόγα της

θεικής αγάπης.

Και όταν βράσουν μερικόν, κένωσον αυτά εις το πινάκι της διακρίσεως και ανακάτωσον αυτά μετά ευχαριστίας.

Είτε ρουφιξε τα με το χουλιάρι της κατανύξεως και αποσπογγίσου μετά του μανδηλίου της εξομολογήσεως και ούτως αποκενώσεις των αμαρτιών σου τα πλήθη.

Ιωάννου του Κομνηνού

Προσκυνητάριον του Αγίου Όρους του Άθων

**Πηγή:** [llazaros.blogspot.gr](http://llazaros.blogspot.gr)